

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/17/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7818201335
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7818201335.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členov senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Petra Tutka v spore žalobcov: 1. I. A., F.. XX.XX.XXXX, T. R. S.Ž.Ň., T. XXXX/XX, 2. E. A., F.. XX.XX.XXXX, T. R. S.Ž.Ň., T. XXXX/XX, obaja zastúpení JUDr. Hedvigou Gallovou, advokátkou so sídlom v Bratislave, Zámocká 26, proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom v Bratislave, Mlynské Nivy 1, IČO: 31 320 155, zastúpenému Černejová & Hrbek, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Kýčerského 7, IČO: 36 857 513, o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č. k. 6Csp/48/2018-74 zo dňa 13. septembra 2018

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok a v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len "súd prvej inštancie" alebo "súd") rozsudkom označeným v záhlaví zamietol žalobu žalobcov a stranám sporu náhradu trov konania nepriznal.

2. Rozhodol tak o žalobe žalobcov, ktorou sa domáhali vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 133,98 eur od žalovaného a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnili tým, že dňa 09.10.2008 uzavreli žalobcovia ako spoludlžníci so žalovaným Zmluvu o poskytnutí úveru „Hypopôžička“ č.: XXXXX-XX a bol im poskytnutý úver vo výške 911.900,- Sk (30.269,53 eur), ktorý splácali v mesačných splátkach, o čom svedčí výpis z účtu úver K. XXXXX-XX a potvrdenie o vklade finančnej hotovosti vo výške 5.000,- eur dňa 07.03.2018. Žalobcovia uhradili žalovanému celkom sumu vo výške 30.403,51 eur ku dňu 07.03.2018. Napriek uvedenému žalovaný poveril spoločnosť Dražby a aukcie, s.r.o. výkonom realizácie záložného práva k nehnuteľnosti žalobcov, ktoré boli predmetom záložného práva, a to nehnuteľnosti nachádzajúce sa v k.ú. S., zapísané na LV č. XXXX z titulu zabezpečenia pohľadávky záložným právom č. W. XXXXX-XX zo dňa 09.10.2008. Žalovaný vyčíslil nedoplatok z titulu poskytnutej pôžičky vo výške 27.492,73 eur ku dňu 30.01.2018. Žalobcovia uviedli, že v čase podpisovania úverovej zmluvy nerozumeli zložitým finančným obligačným vzťahom a zmluvné podmienky akceptovali. V žalobe ďalej poukázali, že sa jedná o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorá obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľskej zmluve, ktoré sú v rozpore so zákonom o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z., konkrétne § 4 ods. 2 písm. g), i), k), l) a následne § 4 ods. 3, z ktorého vyplýva, že predmetný úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Taktiež apelovali na skutočnosť, že žalovaný využil nekalé obchodné praktiky, a že v samotnom záhlaví úverovej zmluvy žalovaný odkazuje na zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov. Pokiaľ túto skutočnosť žalovaný spochybňuje, jedná sa podľa názoru žalobcov o zavádzanie spotrebiteľa a obchádzanie § 53 OZ. Vzhľadom k preukázanej skutočnosti a to že žalovaný poskytol žalobcom úver vo výške 30.269,53 eur a žalobcovia uhradili sumu 30.403,51 eur, žiadajú vydať sumu 133,98 eur titulom bezdôvodného obohatenia žalovaného.

3. Na základe vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia, súd prvej inštancie vec právne posúdil v zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.12.2008 a § 497 zákona č. 513/1991 Z.z. Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“).

4. Súd prvej inštancie považoval za nesporné, že strany sporu uzavreli dňa XX.XX.XXXX Zmluvu o poskytnutí úveru „HypoPôžička“ č. K. XXXXX-XX, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcom peňažné prostriedky bez skúmania účelu použitia vo forme úveru v troch častiach A, B, C v celkovej výške 914.200,00 Sk (30.345,88 eur). Predmetný úver bol zabezpečený záložným právom k nehnuteľnostiam, ktorého účelom bolo zabezpečenie pohľadávok žalovaného z predmetnej zmluvy. Súd prvej inštancie predmetnú zmluvu o úvere posúdil podľa ustanovenia Obchodného zákonníka, teda že sa v danom prípade nejedná o zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 258/2001 Z.z., nakoľko v § 1 ods. 2 písm. e/ citovaného zákona je negatívne vymedzené, čo nie je spotrebiteľským úverom, t.j., že spotrebiteľským úverom nie je úver nad hodnotu v Sk zodpovedajúcu 20.000 eur. Dôvodil, že nakoľko žalobcovia čerpali úver vo výške 914.200,- Sk (30.345,88 eur) a zmluva o úvere bola uzatvorená dňa XX.XX.XXXX, nemôže sa jednať o zmluvu spotrebiteľskú podľa zákona č. 258/2001 Z.z., ale jedine o zmluvu o úvere uzavretú podľa Obchodného zákonníka, napriek skutočnosti, že žalovaný v záhlaví Zmluvy o úvere nesprávne uvádza, že sa jedná o zmluvu uzavretú podľa zákona č. 258/2001 Z.z.

5. Uzavrel, že z uvedených dôvodov sa na Zmluvu o úvere a Záložnú zmluvu nevzťahujú ustanovenia právnej úpravy spotrebiteľských úverov, tak ako to argumentovali žalobcovia a nie je možné ani posudzovať, či predmetná zmluva obsahuje náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch a vyhlásiť predmetný úver za bezúročný a bez poplatkov. Súd prvej inštancie vzhľadom na uvedené dospel k záveru, že žalobcovia nepreukázali, že by sa žalovaný bezdôvodne obohatil na ich úkor, nakoľko títo plnili na základe platne a účinne uzavretej zmluvy o úvere v súlade s § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a práve žalobcovia porušili platobnú disciplínu a dostali sa tak do omeškania so splácaním svojho záväzku zo zmluvy o úvere voči žalovanému. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie žalobu žalobcov zamietol.

6. O náhrade trov konania rozhodol s poukázaním na § 255 ods. 1, 2 CSP aj s prihliadnutím na § 257 CSP a úspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal z dôvodov hodných osobitného zreteľa spočívajúcich v skutočnosti, že žalobcovia sa v zmysle označenia predmetnej zmluvy v jej záhlaví mohli dôvodne mylne pokladať za spotrebiteľov a tak sa domáhať ochrany svojich práv, keď sám žalovaný ich týmto spôsobom uviedol do omylu, a teda nie je možné jednoznačne pričítať zavinenie za iniciovanie súdneho konania len žalobcom.

7. Proti rozsudku podali žalobcovia včas odvolanie. Navrhovali napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne žalobe žalobcov vyhovieť a žalobcov priznať náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

8. Žalobcovia odôvodnili svoje odvolanie tým, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má zároveň inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP).

9. V dôvodoch odvolania uviedli, že napriek skutočnosti, že žalobcovia na základe Zmluvy o poskytnutí úveru „HypoPôžička“ uzavretej dňa XX.XX.XXXX, na základe ktorej im žalovaný poskytol úver vo výške 30.269,53 eur, ktorý žalobcovia splatili ku dňu 7.3.2018 celkom vo výške 30.403,51 eur, žalovaný poveril spoločnosť Dražby a aukcie s.r.o. výkonom realizácie záložného práva k nehnuteľnostiam, ktoré boli predmetom záložného práva. Žalovaný vyčíslil nedoplatok z titulu poskytnutej pôžičky vo výške 27.492,73 eur s príslušenstvom ku dňu 30.1.2018, čo žalobcovia považujú za odporujúce dobrým mravom, nakoľko ide o 100 - násobné navýšenie poskytnutého úveru. Mali za to, že zmluva o úvere vykazuje závažné vady a to v podstatných náležitostiach a zároveň neprijateľných zmluvných podmienkach v nej zakotvených. Plošné používanie takejto zmluvy, ako štandardnej typovej, žalobcovia považujú za nekalú obchodnú praktiku a vzhľadom na neprijateľné podmienky v uvedenej zmluve považujú zmluvu za bezúročnú a bez poplatkovú. Z obsahu zmluvy o úvere považujú za zrejmé, že sa jedná o formulárovú zmluvu, ktorej predtlač mal žalovaný vopred pripravenú a veriteľ dopisoval do nej len

konkrétne údaje týkajúce sa osobných údajov žalobcov, ktoré údaje obsah zmluvy žiadnym spôsobom nemohli ovplyvniť. Žalobcovia vyslovili názor, že pokiaľ ide o záväzkovo právny vzťah, ktorý vznikol medzi žalobcami a žalovaným, tento je vzťahom spotrebiteľského charakteru, v ktorom žalobcovia majú ako zmluvná strana slabšie postavenie. Konštatáciu súdu, že žalovaný zrejým omylom uviedol v záhlaví zmluvy o úvere odkaz na zákon č. 258/2001 Z.z., považujú žalobcovia za zavádzanie spotrebiteľa a obchádzanie ust. § 53 Občianskeho zákonníka a poukazujú na § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého v prípade pochybností o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. V ďalšom upriamili žalobcovia pozornosť na porušenie zákonných ust. § 4 ods. 2 písm. a), b), d) až j), k), l) v nadväznosti na § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. a zotrvali v názore, že uzatvorená zmluva o úvere podlieha ustanoveniam Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách ako aj ustanoveniam zákona o spotrebiteľských úveroch. V nadväznosti na uvedené mal za to, že predmetná zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti požadované zákonom, nakoľko je v nej uvedený len údaj o mesačnej výške mesačnej splátky a počet splátok, a absentujú údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie v akom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Záverom žalobcovia poukázali na skutočnosť, že predmetnú dražbu rodinného domu sa žalobcom podarilo oddialiť až vydaním neodkladného opatrenie Okresným súdom Rožňava sp. zn. 4C/20/2018 uznesením zo dňa 15.3.2018, nakoľko žalovaný žiadosti žalobcov o odklad výkonu záložného práva zo dňa 15.3.2018 nevyhoviel.

10. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcov navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a zaviazat žalobcov na náhradu trov odvolacieho konania.

11. Vo vyjadrení žalovaný uviedol, že sa nestotožňuje s názorom žalobcov pokiaľ ide o aplikovateľnosť zákona o spotrebiteľských úveroch na daný právny vzťah a stotožňuje sa tak so záverom súdu prvej inštancie ohľadom posúdenia zmluvy o úvere. V súvislosti so žalobcami namietanou absenciou zákonných náležitostí uvedených v § 4 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch, žalovaný poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu SR, a to uznesenie sp. zn. 4Cdo/211/2017 zo dňa 23.04.2018, sp. zn. 3Cdo/56/2018 zo dňa 17.04.2018 a sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018.

12. Žalobcovia v reakcii na vyjadrenie žalovaného k odvolaniu žalobcov uviedli, že naďalej v plnom rozsahu zotrvávajú na svojom odvolaní a majú za to, že žalobný návrh je dôvodný.

13. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcov ako podané včas, oprávnenými osobami, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a 380 CSP z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov je dôvodné.

14. Žalobcami uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený vtedy, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Obsah práva na spravodlivý proces je pomerne široký a medzi jeho zložky možno zaradiť predovšetkým právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý a navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, či právo na jeho preskúmanie.

15. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP, t.j. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, je daný procesnými vadami konania.

16. Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f/ CSP je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli alebo neboli stranami sporu prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplynuli z prednesov

strán alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. 1,2 CSP, alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193 a § 205 CSP, pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

17. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval.

18. Z obsahu podaného odvolania vyvstáva ako základná námietka žalobcov ohľadom posúdenia zmluvy o úvere uzavretej medzi žalobcami a žalovaným, subsumovanej pod režim absolútneho obchodu, na ktorý sa nevzťahujú ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere, ako to uzavrel vo svojom rozhodnutí súd prvej inštancie.

19. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia ako aj konania, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, z obsahu súdneho spisu zistil, že medzi žalovaným Všeobecná úverová banka, a.s., a žalobcami v 1. a 2. rade bola dňa XX.XX.XXXX uzatvorená Zmluva o poskytnutí úveru „HypoPôžička“ č. K. XXXXX-X (ďalej len „Zmluva“). Z obsahu Zmluvy odvolací súd zistil, že žalobcom v 1. a 2. rade, identifikovaným v zmluve rodným číslom a adresou trvalého pobytu, bol na základe Zmluvy poskytnutý úver v celkovej výške 30.345,88 eur. Poskytnutý úver bol bezúčelový.

20. Podľa § 1 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy, tento zákon upravuje postavenie podnikateľov, obchodné záväzkové vzťahy, ako aj niektoré iné vzťahy súvisiace s podnikaním.

21. Podľa § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy, právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

22. Podľa § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy, táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy, zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

24. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

25. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.10.2008 (v čase uzavretia Zmluvy), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

26. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

27. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

28. Podľa § 1 ods. 2 písm. e/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy, zákon sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru do hodnoty v Sk zodpovedajúcej 200,- eur a nad hodnotu v Sk zodpovedajúcu 20.000,- eur; ak je na rovnaký účel uzavretých viac zmlúv o spotrebiteľskom úvere medzi tým istým veriteľom a spotrebiteľom, súhrn všetkých zmlúv o spotrebiteľskom úvere sa považuje za jediný spotrebiteľský úver,

29. Z predloženej zmluvy o úvere odvolací súd mal možnosť zistiť, že sa v predmetnej veci nejedná o spotrebiteľský úver, pretože nie sú naplnené zákonné znaky spotrebiteľského úveru vyplývajúce z ustanovenia § 1 ods. 2 písm. e/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch na to, aby sa vzťah medzi veriteľom a dlžníkom podriadil právnomu režimu tohto zákona, tak ako to správne uzavrel súd prvej inštancie.

30. V nadväznosti na citované ustanovenia ako aj obsah Zmluvy, odvolací súd uvádza, že klauzula o aplikácii Obchodného zákonníka podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka v Zmluve o úvere alebo tzv. úver ako absolútny obchod, pritom nie je žiadnou prekážkou na aplikáciu všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka, medzi ktoré patrí aj ust. § 52 a nasl. týkajúce sa ochrany spotrebiteľa.

31. Aj keď sa nejedná o spotrebiteľský úver podľa zákona č. 258/2001 Z.z., ide o spotrebiteľský vzťah a to vzhľadom na zákonné kritériá obsiahnuté v § 52 ods. 1, 3 a 4 Občianskeho zákonníka, pretože lex generalis spotrebiteľa definuje odlišne od ust. § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľskom úvere.

32. Podľa ustanovenia § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti; teda je možné konštatovať, že právna úprava spotrebiteľskej zmluvy obsiahnutá v Občianskom zákonníku definuje pojem „spotrebiteľ“ podstatne širšie oproti legálnej definícii tohto subjektu v lex specialis - konkrétne ustanovenia § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

33. Nakoľko odvolací súd nemal za preukázané, že žalobcovia sú podnikateľskými subjektmi a v danej veci žalovaný pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, je možné vzhľadom na všetky zákonné kritériá považovať daný zmluvný vzťah medzi dodávateľom - žalovaným a spotrebiteľom - žalobcom v 1. a 2. rade za spotrebiteľský vzťah v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka a následne potom aj podriaďiť ho právnomu režimu tejto normy upravujúcej problematiku spotrebiteľských zmlúv a spotrebiteľských vzťahov. Pokiaľ žalobcovia takto označení neboli, naopak identifikovaní v zmluve o úvere sú menom, priezviskom, bydliskom, rodným číslom, je zrejmé, že ide o fyzickú osobu nekonajúcu pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a sú tak naplnené zákonné kritériá spotrebiteľskej zmluvy podľa Občianskeho zákonníka bez ohľadu na to, že zmluva o úvere bola uzatvorená podľa ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka.

34. Odvolací súd vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, zistený skutkový stav a právne posúdenie veci súdom prvej inštancie, dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie nie je možné potvrdiť ani zmeniť podľa § 387 a § 388 CSP, a preto napadnuté rozhodnutie zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP a vec vrátil súdu prvej inštancie, za účelom opätovného prejednania a rozhodnutia vo veci, s prihliadnutím na závery prijaté odvolacím súdom v tomto rozhodnutí, ktorými je súd prvej inštancie viazaný (§ 391 ods. 1, 2, 3 CSP) berúc do úvahy aj odvolacie námietky v znení ktorých je potrebné vec preskúmať.

35. O nároku na náhradu trov konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 3 CSP s tým, že súd prvej inštancie rozhodne o náhrade trov konania t.j. aj trov odvolacieho konania v novom rozhodnutí vo veci.

36. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).